

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Decreti suspensionis ab audiendis Confessionibus contentæ in Constit.
Clem. X. Superna, Form. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

stantes, peccant mortaliter & spernunt præceptum Apostoli Timot. 2. ubi mandat quod nemo militans Deo implicet se negociis sæcularibus, & ideo suspendendi sunt à Divinis: imò si sic suspensi, ter moniti non resipiscant excommunicandi, & aliis penis arbitrio Judicis puniendi sunt, per text. in d. c. consequens 88. dist. & cap. sed nec. &c. secundum instituta, ne cler. vel Monach. cap. 1. & seqq. 14. q. 4. & est communis opinio, Bellet. disq. cleric. par. 2. de pœn. cleric. §. 51. n. 2. & 3. Barb. de jur. Eccl. lib. 1. d. cap. 40. n. 128. Panimoll. d. dec. 71. n. 3. 4. & 5. Zecch. de republic. Eccl. tit. de cleric. n. 7. vers. quadragesimo septimo non debent, Graff. de effect. cleric. effect. 6. n. 4. & 5. Pirhing. in jus can. lib. 3. tit. 50. n. 9.

Regulares vero cujusvis Religionis, Ordinis, Societatis, & Congregationis sint, mercaturam, & negociationes sæculares, exercentes, præsertim in Indiis excommunicationem latæ sententiæ, & privationem vocis activæ, & passivæ, ac officiorum statim incurrunt, vigore Constit. Clem. IX. impressæ in Bullar. tom. 6. constit. 35. pag. 304. Verùm hæc Constitutio videtur restricta ad illos Religiosos missos, & commorantes in Indiis, tam in parte australi, quam septentrionali, ut percipitur ex illis verbis dispositive §. 3. ibi -- omnibus, & singulis personis, quæ ad Insulas, Provincias, & Regna Indiarum Orientalium &c. sub nomine Missionariorum, aut quovis alio titulo pro tempore missæ fuerint,

aut in aliis partibus quomodolibet morabuntur sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum, tenore præsentium districtæ interdictionis, &c. Ideoque dicendum est, quod Regulares Europei, quatenus sint negociatores, remaneant obstricti iisdem pœnis, quibus subiiciuntur Clerici sæculares, ut affirmant DD. mox citati; præter alias à Constitutionibus proprii ordinis statutas pœnas.

De suspensione ab audiendis Confessionibus contenta in Constit. Clem. X. Superna in Bullar. tom. 6. Constit. 7. pag. 332.

Ad removenda dissidia, quæ sæpè oriuntur inter Episcopos, & Regulares super intelligentia, & executione privilegiorum, eis concessorum, circa prædicationem verbi Dei, & Sacramenti pœnitentiæ administrationem, Clem. X. hac sua Constitutione plura providè statuit, & inter cætera, quod possit Episcopus ex rationabili causa (Sedi Apostolicæ, si eam sibi aperiri postulaverit, manifestanda) postquam Regulares ad confessiones Sacramentales audiendas approbaverit, illos suspendere. Quare cum de hoc sæpè contingat dubitari, aliqua, quæ justitiam, & rationabilitatem arbitrii Episcopi respiciunt, notanda occurrunt. Decretum autem suspensionis, sic concipi poterit.

Decreti Suspensionis

FORMULA XI.

ATrento, quod P. N. Ordinis N. Conventus N. conditiones, & monita sibi in approbatione ad Confessiones Sacramentales audiendas a nobis concessa, præscripta, & injuncta non servat, & ex aliis causis nobis notis animum nostrum dignè moventibus, facultatem prædictam revocamus, & eum ab audiendis confessionibus suspendimus, & suspensum declaramus, & eidem intimari mandamus.

N. Episcopus N.

N. Aduarius.

Monacel. Formul. Pars III.

O 3 SUM-

SUMMARIUM.

- 1 *Facultas audiendi confessiones sacramentales, est danda in scriptis, & num. 2.*
- 2 *Episcopus potest Confessarium approbare absque examine.*
- 3 *Regulares, qui non habent requisita clem. dudum de sepult. non debent admitti ad Confessiones audiendas & si sint superiores, Episcopus si vult potest eos examini subicere, sicut, & Examinatores Synodales.*
- 4 *Causæ, ob quas Episcopus valeat Regulares ab audiendis confessionibus suspendere referunt, & n. 5.*
- 6 *Mulieres ingredientes Ecclesias, & accedentes ad recipienda sacramenta, pectore, & brachiis denudatis, graviter peccant, & redditur ratio.*
- 7 *Confessarii Regulares docentes propositiones laxas, sunt ab audiendis confessionibus suspendendi.*
- 8 *Episcopus simplici verbo, & absque ulla præcedenti monitione ab audiendis confessionibus suspendit.*
- 9 *Parochum tamen non suspendit sine scriptis, & sine expressione causæ, aliàs pœnas contentas in c. cum medicinali de excomm. in 6. incurreret, & afferuntur rationes, & n. 10. 11. & 12.*
- 13 *Vicarius Generalis, ex officio suo, potest confessiones audire, si sit Sacerdos, & Confessarios approbatos, ab audiendis confessionibus suspendere, & num. 14.*

ADNOTATIONES.

CONDITIONES, ET MONITA. Facultas audiendi sacramentales confessiones, scripto danda est, & ibi repetenda sunt monita, quæ ut habetur in Formula, quam dedi tom. 1. tit. 8. form. 1. & in Synodo fufius enucleanda, ne Confessarii tam sæculare, quam Regulares, suscepti muneris partes non implentes, & obligationes negligentes, clypeo ignorantia, & inadvertentia excusare valeant:

ideoque laudabilis non est usus illorum Episcoporum, qui approbant Confessarios vivæ vocis oraculo, nulla tradita approbatione testimoniali in scriptis, nam licet possint prætermittere examen personæ approbandæ, quando de illius idoneitate ipsi aliunde constat, prout colligitur ex verbis Concilii cap. 15. sess. 23. ibi--aut aliàs idoneus judicetur, tamen debet constare quod talem sic judicaverit idoneum, & an simpliciter, an ad tempus, an pro maribus, & non pro mulieribus, an pro Villis, an pro Civitate; & ad evitanda alia inconvenientia, quæ ex tali verbali approbatione oriri possunt, sicque utilis, & laudabilis est mos talem facultatem, semper scripto tradere, & in Cancellaria in libro ad hoc retento registrare, ed evitandum vitanda, ut monent, & laudant, Pac. Jord. elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 4. nu. 140. Barbof. in dict. cap. 15. nu. 33. Passerin. de stat. hom. tom. 2. q. 187. art. 1. n. 206. Verum est enim, quod dicitur.

Dictio dicta perit, littera scripta manet.

Item in approbatione, debet Episcopus animadvertere, quod non sufficit Regularem præsentatum esse doctum logicum, Physicum, Methaphysicum, aut etiam Theologum scolasticum; sed debet sibi constare per examen, vel aliunde, esse idoneum pro administratione sacramenti pœnitentiæ; quia plures dantur scolastici, qui necessaria pro tali munere non habent, nec sciunt, ut testatur ex certa scientia, & experientia Pasqualig. ad Laurent. de Franc. par. 1. n. 1398. in fin. quod etiam comprobatur Thom. à Virg. Maria in tract. concord. Evangelic. in Dominic. infr. oct. Epiph. pag. 87. ubi hæc habet--sunt Philosophi, & Theologi, sunt Medici, & Juriste, sunt magistri nostri per plurimos ætatis annos curiosissima indagantes, naturali lumine subtilissima assequentes, & quæ sunt spiritus Dei prorsus ignorantes. Ideoque Regulares præsentati, nisi habeant requisita Clementinæ Dudum §. statuimus de Sepult. & de illis eorum superiores præsentantes testentur, ut in Formula, quam dedi tom. 2. tit. 16. form. 16. non debent approbari; ne Episcopus se exponat imprudentur periculo, admittendi non idoneum ad tantum sacramentum admini-

Stran-

frandum, Passerin. loco citato num. 205. Si verò Regulares, qui ad confessiones audiendas approbari cupiunt, essent Prælati ordinis, puta Generales, & Provinciales, Priores, Guardiani, & si similes, vel etiam Examinatores Synodales: posset eos Episcopus, si vellet examinare; vel illos sine examine approbare, ubi idoneitas sit notoria: nam alia est ratio exterioris regiminis, & alia iudicii fori pœnitentialis, in quo nulla eis datur iurisdictio, sine approbatione Episcopi, ut bene advertit Passerin. de stat. hom. to. 2. quæst. 187. art. 1. n. 231. Et plurib. seqq. Ricc. dec. 22. n. 2. & 8. par. 2. ubi de Examinatoribus Synodalibus, & graduatis: non obstante privilegio, etiam Cruciatæ, ut plenius novissime declaravit Innoc. XII. sua constit. quæ incipit cum sicut edita 19. Aprilis 1700.

4. Et ex aliis causis nobis notis. Præter inobservantiam conditionum, & monitionum in re gravi, & notabili, plures alias potest causas habere Episcopus, propter quas, approbationem concessam Regularibus iuste valet revocare, v. g. si deficit probitas vitæ, si audiant confessiones Mulierum de nocte, vel extra sedem Confessionalem; vel si in Confessionali, nulla tamen interposita crate: vel tempore infirmitatis clauso ostio cellæ infirmæ, si audiant confessiones sæcularium extra Ecclesiam, & in Cellis Monasterii, sine aliqua iusta, & rationabili causa: si Eleemosynam, aut aliquid aliud sibi dari petant, & per artes extorqueant si sint de re venerea, aut sollicitatione, vel revelatione confessionis, aut alio delicto diffamati, si Domus, & convivia sæcularium frequentent. Una inquam ex his causis concurrente, non est dubium, quin Episcopus Confessarium Regularem iuste, & rationabiliter suspendet: non enim est idoneus absolute, & verè qui non est integrè idoneus, quia malum ex unico defectu, & bonum ex plenitudine, & integritate resultat; unde is, cui vel scientia, vel vitæ probitas deest non est idoneus absolute. Cum ergo Episcopi iudicium de idoneitate, tam ex dispositione Concilii, quam citatæ Bullæ requiratur, sub hoc iudicio cadit quidquid est necessarium ad hoc, ut appro-

bandus sit idoneus, scilicet, scientia, bonitas, peritia, discretio, & prudentia, & sic qui patitur unum ex his defectibus poterit suspendi, tanquam non idoneus ut in terminis ratiocinatur Passerin. de stat. homin. tom. 2. quæst. 187. art. 1. n. 193. & 194.

5. Addo ulterius, quod poterit Confessarius Regularis ab audiendis confessionibus suspendi, si contra prohibitionem Episcopi, Sacramentum penitentiæ, vel Eucharistiæ ministrat, Mulieribus, quæ ad illa recipiendâ accedunt, mammillis, & pectore denudatis: quæ enim bonitas quæ discretio, & qui zelus honoris Dei, & salutis animarum potest esse in huiusmodi Confessario, & quàm excusationem, allegare posset, si tales admittere non erubesceret, fortè, quod res sit indifferens, non egrediens terminos vanitatis, amabo de hoc breviter videamus, qui sentiant DD.

Primo, Sacra Scriptura in Ecclesiast. cap. 9. dicit - averte faciem tuam à Muliere compta, propter speciem Mulieris multi perierunt, & ex hoc concupiscentia, quasi ignis exardescit. Si tantum valet Mulier compta, quantum poterit Mulier compta, & denudata mammillis.

Dionys. Cartusian. in 1. Epist. D. Petri art. 6. hæc habet - si Mulier se ornaverit, & vultus hominum in se provocaverit, quamvis nullum malum inde sequatur, tamen æternum supplicium patietur; quia venenum propinavit, si fuisset, qui biberet, ex quo innotescit, quod sit mortale peccatum, non & talis discrimini se committit, nec veretur, quod ait Salvator v. homini, per quem scandalum venit &c.

Tom. à Virgine Maria Concord. Evangelic. in Dominic. 3. post Pascha pag. 326. De Mulieribus comptis dicit - Vestis una, & mundialis viam sternit ad inferni cruciamenta: rectè Cæsar Augustus vestium delicatum luxum, luxuria dixit esse nidum, quia aptissimus impudicis luxuriæ fatibus procreandis nidus, vestes sunt delicatæ, in hoc nido turpes supponuntur cogitationes, quarum calore foventur, ad vitam animantur, educuntur, adolescunt. Et paulo post - Vestis ergo delicata ita ad libidinem deserit, ut ad ignem concipiendum facilis est fœni materia, vis luxuriæ

flammas in immensum excrescere, apponeret illis delicati habitus materiam, & fiet incendium inextinguibile. Si hoc facit Vestis morbida, quid non faciet nuditas.

Grass. decis. aur. part. 1. lib. 2. cap. 127. nu. 16. Hæc ait-- Qui habitu, gestu, cantu notabiliter lascivo in ludo chorearum utitur, sicut feminae inverecundæ pectora lascivè nudant, peccant mortaliter. Verum de hoc pro certo judicare non possumus, sed standum est consuetudini patriæ. Hoc tamen pro indubitato tenendum est, quod quando ex illa inspectione probabiliter timetur periculum operis, vel cogitationis mortalis, peccatum mortale est, si advertendo quis non desistat, quia qui periculum amat peribit in illo.

Jo. Herolt. vulgò Discipulus Serm. de tempor. 83. litt. I. in fine, de Muliere damnata sequens refert exemplum-- Quidam Sacerdos pro Matre sua mortua multum se affligebat, & frequenter orando, & celebrando pro ea, cum autem quadam die celebraret, & desideraret aliquid scire de statu ejus, vidit, eam in Sporta juxta Altare detentam a duobus Dæmonibus, & ligatam: videbantur autem de capite ejus prominere Serpentes ignei, tanquam capilli, & bufo super pectus ejus circumcingens anterioribus pedibus collum ejus igneas flammæ in faciem ejus spumans. Et si dictum est ei, quod inutiliter pro ea oraret, quia damnata esset, & addebatur, quod has pœnas pateretur pro ornatu capitis, & crinium, sed bufonem super pectus ejus sustinere, propter denudationem colli, & mammillarum, & quod faciem suam coloravit, &c. (sunt verba Authoris.)

Summus Pontifex Innoc. XI. religione, & zelo clarissimus, prohibuit expressè omnibus, & quibuscumque Mulieribus, nè incederent per vias, & multo minus ingrederentur Ecclesias pectore, scapulis, & brachiis denudatis, sub pœna excommunicationis sibi reservatæ, quam voluit afficere, & ligare etiam illos Confessarios qui ausi fuissent, Mulieres contravenientes absolvere, prout patet ex Edicto in Urbe evulgato 30. Nov. 1683. quod per extensum refert R. P. D. Zaul. in suis observ. ad Statut. Faventina lib. 1. rubr. 16. n. 77.

Clar. mem. Card. Petruccius Episcopus Æthiæ in Synodo eodem anno habita, & postea anno 1695. Typis edita in tit. de Sacram. Eucharistiæ, sic decrevit. Mulieres humeris, pectore, mammillisque & brachiis seminudatis accedere ad tantum Sacramentum non formidantes, Sacerdos constanti cordis robore, ac Zelo munitus, Divino Sacramento non pascat, licet seculari nobilitate præfulgeant.

Clar. mc. Card. Denkoff. Episcop. Censuræ in sua Synodo anno 1695. Typis evulgata in titulo de Sacram. pœnit. prohibet hujusmodi Mulieribus beneficium absolutionis impendi, & postea inter casus sibi reservados reposuit--ornatus inverecundus Mulierum, quæ notabiliter nudata, vel transparentibus tantum coopertæ velis, accedunt ad Sacramentum pœnitentiæ, vel Eucharistiæ.

Eminentissimus Cardinalis Boncompagnus Bononiæ Archiepiscopus in Synodo per eum habita, & Typis edita anno 1699. & præcedente jussu Sac. Congregat. Concilii à supradicto clar. memor. Cardin. Petruccio revisa, & ab Eminentissimo Cardinali Sacripante tunc Congregat. Præfecto laudata, in tit. de rever. Eccles. exhiben. hæc mandat-- Mulieres ad Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ non admittantur, si notabiliter pectus nudatum ostenderit, aut brachia, Parochorum, & Confessariorum erit onus castigandi licentiam, &c.

Ex his fit clarum, quod nudatio pectoris, & mammillarum, seu brachiorum Mulierum, non est res levis, & indifferens, sed sollicitatio ad peccandum, & occasio proxima peccati: alias enim, non potuisset Innocent. XI. corruptelam hanc prohibere sub pœna excommunicationis, quam Ecclesia non infligit, nisi pro peccato mortali, & si Pontificis Edictum fuisset rigidum, illud Viri Consultissimi cum laude non referrent, prout faciunt Pignatelli. consult. 35. numer. 27. tom. 7. D. Raynald. observat. criminal. tom. 3. capit. 28. §. 3. & 4. num. 1. Zaul. loco citato. Nec minus supradicti Cardinales Episcopi, doctrina, & pietate præstantes, Decretis Synodalibus potuissent jure repellere tales

tales Mulieres cum à Sacramentorum perceptione arceri non debeant, nisi publici peccatores.

6 Dicendum est ergo, quod Mulieres ingredientes Ecclesias, & accedentes ad recipiendum Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, pectore, mammillis, & brachiis denudatis graviter peccant: tum quia maximam irreverentiam ostendunt tantis Sacramentis: tum quia sunt scandalo fidelibus videntibus: tum demum quia, ut dicit *Cartusianus* supra allegatus, venenum propinant, præbent occasionem peccandi, & abominationem inducunt in loco Sancto, quam si Confessarii removere non curant, merito Episcopus illos ab audiendis confessionibus suspendit: est enim res propudiosa, & ab omni loco, & præsertim ab Ecclesiis extirpanda etiam censuris, Raynald. *observ. crimin. supplem. ad cap. 1. supplem. 5. num. 376. & 377. ubi plures allegat, Pignatell. dict. consult. 35. n. 30. tom. 7.*

7 Itidem posset Regularis Confessarius ab audiendis Confessionibus ab Ordinario suspendi, si doceret propositiones laxas: v. gr. quod Regulares Confessarii vigore suorum privilegiorum, possunt absolvere procurantes abortum fœtus animati effectu secuto, absque alia facultate Episcopi, prout docuit Amen. *de delict. & pœn. tit. 7. §. 10. num. 34.* Est enim propositio falsa, quæ pugnat directe contra litteralem dispositionem Bullæ Gregor. XIV. Octavæ: in qua quo ad absolutionem Censuræ incurse ob procuratum abortum fœtus animati Sedi Apostolicæ reservatæ olim, juxta Constit. §. 7. Sixti V. (quam Greg. in hac parte moderavit) hæc habentur.

Quilibet Presbyter, tam Sæcularis, quam cujusvis Ordinis Regularis ad Christi fidelium Confessiones audiendas, & ad hos casus specialiter per loci Ordinarium deputatus, in foro conscientie tantum, plenam absolvendi habeat facultatem.

Ex quibus verbis planum fit, quod nullus Confessarius, sive sæcularis, sive Regularis sit, potest absolvere à dicta censura, nisi specialiter ad hoc ab Ordinario, approbetur, ut tradunt, & advertunt Bonacin. *de censur. particular.*

extr. Bull. Cœnæ disput. 2. quæst. 2. punct. 10. n. 15. & 16. Gavant. in Manual. verb. absolutio n. 36. Amen. autem scaturit aliis propositionibus erroneis, ut alibi in prima, & secunda Operis parte notavi.

Ab audiendis confessionibus suspendimus. Quamvis Judex in ferendis censuris debeat servare formam præscriptam in *c. cum medicinalis de sentent. excomm. in 6.* idest ut præcedat monitio, & feratur in scriptis cum expressione causæ, sub pœnis ibi comminatis: hoc tamen non habet locum, nisi quando Judex Ecclesiasticus aliquem suspendit ab illo actu, qui suo jure competit suspensio, at quando suspendit ab actu: qui illi competit ex commissione ipsius suspendentis, tunc Judex non peccat, neque pœnas incurrit, si has solemnitates prætermittat, & idem simplex Sacerdos non habens curam animarum, qui jure suo confessiones audire non valet, potest sine scripto, & sine monitione suspendi, quia suspensio hæc, non est proprie suspensio, quæ est censura, sed inhibitio, & revocatio concessionis jam factæ. Quare sicut Episcopus a principio simplici verbo, facultatem audiendi confessiones committere potuit, ita etiam potest simplici verbo illam revocaverit, utendo nomine suspensionis, ut in his terminis docet Sayr. *de censur. lib. 4. capit. 2. num. 18.*

Veruntamen si Episcopus Parochum ab audiendis confessionibus suspenderet sine scriptis, & sine expressione causæ, peccaret, & pœnas in *dict. cap. cum medicinalis* inflictas, idest suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, & à divinis per mensem incurreret, quia in eo est vera. & proprie dicta suspensio, cum ei jus competat ex officio, Sayr. *loc. cit. nu. 19.* Et licet Guazzin. jun. *ad def. animarum lib. 2. def. 6. cap. 41. nu. 7.* teneat; quod episcopus ferens hanc censuram contra formam præscriptam in *d. c. cum medicinalis* peccet quidem mortaliter, sed non incurrat suspensionem, ex quo de ipso in textu non sit facta specialis mentio, prout requiritur ex dispositione *cap. quia periculosum de sentent. excomm.* magis tamen tuta, & fundata videtur opinio Sayr. loco citato, qua in *dict. cap. cum medicinalis*, satis

ex-

- explicitè mentio personæ Episcopi facta fuit in illis verbis -- *caveant autem Ecclesiarum Prælati, & Judices universi*, non est enim adhuc effectum necessarium, quod de eis mentio fiat per hoc nomen *Episcopi*, sed satis est, quod alio modo ex canonis sensu, & contextu comprehendantur, ut notat ipse Sayr. *de censur. d. 10 lib. 4. c. 12. n. 6.* Quod autem propriè hoc nomen *Prælati*, conveniat primariò Episcopis, clarè colligitur ex textu in *c. decernimus de judic.* ubi sic dicitur *decernimus, ut laici Ecclesiastica tractare negocia non præsumat. Sed Episcopi, Abbates Archiepiscopi, & alii Ecclesiarum Prælati*, quæ verba fraternizzant, cum aliis contentis in *d. c. cum medicinalis* supra recitatis, & tradit quoque Barb. *appellat. 151. n. 1.* ubi quod nomine Prælati propriè veniant Episcopi, & alii jurisdictionem ordinariam habentes, & quod solus Papa in præjudicialibus non veniat nomine Prælati.
- 11 Et propterea text. in *cap. quia periculosum de sent. excom. in 6.* ubi decernitur, quod Episcopi nullam interdicti, vel suspensionis incurrant sententiam, nisi in sententia sint expressi, debet intelligi de aliis interdictis, & suspensionibus contentis, & continendis in aliis canonibus, mandatis, & Constitutionibus, præterquam de expressis, & contentis in *d. c. cum medicinalis*, in quo per prædicta, Episcopi sufficienter sunt expressi, & nominati, ne videatur Concilium Lugdunense statim se correxisse; quæ juris correctio non præsumitur Barb. *axiom. 60.* nec de ea ex textu apparet:
- 12 imò datur congrua inter unum, & alterum textum compatibilitas. Et licet *glos. in d. c. quia periculosum verb. constitutionis* tenet contrarium: adhuc tamen mihi videtur, quod si Episcopus per se ipsum, & non per suum Vicarium, procedat ad censuras, non servata forma *d. c. cum medicinalis*, dubium sit, an incurrat, nec ne, pœnas ibi statutas, ex rationibus supra deductis, quæ inclinare me faciunt cum Sayr. in partem affirmativam.
- 13 Hæc autem facultas suspendendi Regulares ab audiendis confessionibus, competit etiam Vicario Generali Episcopi, qui sicut, si sit Sacerdos, potest ex

officio suo generali, absque alio speciali mandato, omnes Diœcesanos absolvere ab omnibus casibus, & peccatis Episcopo reservatis, & aliis committere, & delegare; quia est Ordinarius Diœcesis, ut de veriori sententia docet Sanchi. *de Matrim. lib. 3. disp. 29. nu. 15.* Et cum sequuntur Barb. *suprà Concil. sess. 23. c. 15. num. 25.* Gutier. *eod. tract. c. 68. numer. 9.* Ventrigl. *in prax. par. 2. annot. 14. §. 1. n. 28.* Pirhing. *in jus can. lib. 1. tit. 28. n. 62. ver. his adde:* ita potest licentiam confessiones audiendi, suspendere, & revocare: ejus enim est nolle, qui potest, & velle. *nihil tam naturale 36. ff. de regul. jur.* Et sicuti Notarios imperitos, etiam Apostolica, & imperiali auctoritate creatos, quorum peritiam Episcopus tamquam delegatus debet recognoscere, & scrutari, ex Decreto Concilii Trid. *cap. 10. sess. 22.* Vicarius Gen. auctoritate sua potest ab officio suspendere, Fagn. *in c. quoniam num. 31. de offic. deleg. ita multo magis Confessarios, cum sit absolutè actus jurisdictionis ordinariæ.*

De Suspensione contenta in novissimis
Decretis de Celebrat. Missar.
ab Innoc. XII. approbata
anno 1697.

Aliàs de anno 1625. super dubiis exortis in celebratione, & reductione Missarum, illarumque oneribus recipiendis, & exequendis, emanarunt Decreta generalia S. Congreg. Concilii ab Urbano VIII. specialiter approbata; quia verò super illorum executione, & observantia, diversi irreperant abusus: ideò illis iterum approbatis, & confirmatis ab Innoc. XII. alia Decreta novissima addita fuerunt, injunctumque fuit inter cætera, Rectoribus Superioribus, & Ministris Ecclesiarum, tum Sæcularium, tum Regularium, quod non recipiant onera missarum, sive perpetua, sive temporanea, sive manualia, quarum satisfactioni impares sunt, & quod debeant retinere Tabellam onerum patentem, nec non duos libros in Sacratio,

iii

in quorum singula onera perpetua, & temporanea, in altero autem missas manuales distinctè, & diligenter adnotare, & singulo anno de adimplemento, & eleemosynis receptis, Superioribus rationem reddere teneantur.

Quod si, ad quos cura Tabellæ, capsæ eleemosynarum, & librorum respectivè pertinet, seu pertinere debet, suam operam minime navaverint, & Superiores tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum, rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quod præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respectivè casibus, Sæculares pœnam suspensionis incurrant, Regulares vero voce activa, & passiva, ac gradibus, & officio, quæ obtinent ipso

facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur (sunt verba præcisa Decreti relati in Bulla confirmatoria Innoc. XII. quam per extensum dedi tom. I. in Appendic. pag. 346.)

Hoc Decretum Ordinarii locorum, & Superiores Regularium debent in Ecclesiis, & Oratoriis publicis onera missarum habentibus, & recipientibus notificare; quodque ut illud impressum, vel scriptum in loco Sacristiæ patenti retineatur, decernere, & mandare: ne Ministri, Sacristæ, Priores, Rectores, & Guardiani, ignorantiam de eo allegare valeant. Quod si post notificationem, & mandatum per eos, ad quos spectat exequi curatum non fuerit, irremissibiliter absque alia monitione suspensos declarent modo sequenti.

Visitatio Sacristiæ.

FORMULA X.

Reperto quod N. Rector, & Superior d. Ecclesiæ non retinet ibi paratum librum juxta mandatum, & ordinem injunctum omnibus Ecclesiarum Superioribus vigore Ediæti generalis emanati sub die.... in quo libro adnotari possint, & debeant celebrationes missarum manualium, nec non eleemosynæ, quæ a fidelibus ad hunc effectum elargiuntur, contra formam Decretorum Sac. Congreg. Concilii de celebrat. miss. ab Innoc. Papa XII. anno 1697. approbatorum, d. D. N. Visitator, illum tanquam in pœnam ad. Decretorum incursum, à Divinis suspensum declaravit, &c.

N. Visitationis Actuarius.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopi, & alii Prælati majores suspensionem canonis, aut statuti non incurunt, nisi nominentur expressè, & num. 2.
- 2 Hoc privilegio gaudent etiam Cardinales.
- 3 Cardinales comprehenduntur in canone excommunicationem generaliter infligente.
- 4 Ordinarii negligentes exequi facere ea, quæ ipsis specialiter commissum, peccant peccato omissionis.

- 5 Delegans, tenetur de negligentia, & factio delegari.
- 6 Prælati Regularium, omittentes exercere ea, quæ pertinent ad eorum officium, peccant, & tenentur de omisissis, & commissis, & non solum de dolo, & lata culpa, imò, & de levi.
- 7 Episcopus non recognoscit adimplementum onerum missarum in Ecclesiis Regularium.
- 8 Regularis, si sit executor, sive fiduciarius Testamentarius, pro aliquo pio opere adimplendo, tenetur requi-